ΕΤΟΣ Α'. ΒΑΡΝΑ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1891.—Σάββατον ΑΡ. 25.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ

Ετησί: . . . . . λέβα 10.
Ἐξάμηνος . . . . . „ 6.

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτησία . . . . . φρ. 12.
Ἐξάμηνος . . . . . „ 7.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς χρυσόν, διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγάς, καὶ γραμμάτια τῆς Βουλγαρικῆς τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ 1, ΑΡ. 535.

ΟΔΗΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον : à la redaction du journal «Ὁδηγός»

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ α'. σελίδι ὁ στίχος 90 ἑκ
Ἐν τῇ β'. » » 80 »
Ἐν τῇ γ'. » » 60 »
Ἐν τῇ δ'. » » 40 »

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὁδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται 25 ἑκ.

Ἐν Βάρνῃ 27 Ἰουνίου 1891.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ Κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

—:ᾧ:—

Δὲν εἶναι μόνον ὁ ξένος τύπος καὶ ἰδίᾳ τῆς πρωτευούσης ἐν Ἀνατολῇ πολιτικῆς ὁ καταβαλὼν πᾶσαν προσπάθειαν καὶ τὰ πάντα μηχανευθεὶς ὅπως δώσῃ χαρακτῆρα παρατόλμως ὕποπτον εἰς τὴν ἐκδρομὴν τοῦ κ. Τρικούπη εἰς Βελιγράδιον καὶ Σοφίαν. Ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν ἐν τῷ προγράμματι τῆς πολιτικῆς τινων ἐκ τῶν μεγάλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης περιέχεται καὶ ἡ θεωρία κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐξομάλυνσις τῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατιδίων τοῦ Αἵμου διαφορῶν κρίνεται ὡς ὅλως ἀπάδουσα εἰς τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τῶν δυνάμεων ἐκείνων. Ἡ ἐξομάλυνσις αὕτη κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ὀφείλει νὰ ἐπέλθῃ ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῶν, πᾶσα δὲ πρωτοβουλία τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Βαλκανικῆς θὰ ἐξελέγχηται ὡς ἐξυπηρετοῦσα κρύφια διαβήματα ξένης πολιτικῆς. Οὐδόλως ὅθεν ἄπορον ὅτι ἡ μετάβασις τοῦ πρώην Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς πρωτευούσας τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου, οὔτε δὲ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι αὕτη ἐκρίθη ὑπὸ τόσους ἀλλοκότους καὶ ψευδεῖς ἀπόψεις.

Τὸ περίεργον ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἐν Ἑλλάδι συμπολιτευόμενος τύπος ἐξ ἄλλων βεβαίως λόγων ἐλαυνόμενος φαίνεται λίαν ἐξωργισμένος κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ τῇ εἰς Σοφίαν καὶ Βελιγράδιον ἐκδρομῇ του, καὶ κατὰ τῶν ἀποδιδομένων αὐτῷ πολιτικῶν διαβημάτων. Ἡ «Πρωΐα» ἡ «Ἐθνικὴ» οἱ «Καιροὶ» δὲν εὑρίσκουσι καμμίαν δυσκολίαν ὅπως ὑιοθετήσωσι τὰς διαδόσεις αἵτινες κυκλοφοροῦσιν εἰς τινα ὄργανα τοῦ τύπου ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς πλέον ὑπόπτου προελεύσεως καὶ κραυγάζουσιν ἐναντίον τοῦ κ. Τρικούπη, ὡς ἐκθέσαντος τὸ ἐθνικὸν γόητρον διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῶν περὶ διανομῆς τῆς Μακεδονίας προτάσεων του! Ἐκ τῆς ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀπαντώσης ὀηλωσεως τῆς ἡμιεπισήμου «Bulgarie» οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γνωρίζουσιν ὅτι προτάσεις τοιαῦται οὐδέποτε ἐγένοντο, οὔτε δὲ καὶ ἠδύναντο νὰ γείνωσιν παρὰ πολιτικοῦ ἐμβριθοῦς καὶ περιεσκεμμένου ὡς ὁ πρώην Ἕλλην πρωθυπουργός.

Ἐπομένως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς πραγματικότητος οὐδένα λόγον ὑπάρξεως ἔχει ἡ παρὰ τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων ἐγειρομένη συζήτησις, συνεπῶς δὲ ἡ μόνη εὐκαιρία ἥτις παρείχετο εἰς αὐτὰ ὅπως ἐπιτεθῶσι κατὰ τῆς πολιτικῆς ὁράσεως τοῦ ἐν διαθεσιμότητι ἐξόχου πολιτευτοῦ τυγχάνει ὅλως φαντασιῶδης καὶ κενή. Δὲν ἔχει ὅμως τὸ πρᾶγμα οὕτως ἐν τῇ ἀληθεῖ σειρᾷ τῶν ἰδεῶν αἵτινες ἐκδηλοῦνται πανηγυρικῶς ἐν ταῖς ἀγορεύσεσι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἱ ὁποῖαι πολλοῦ γε καὶ δεῖ νὰ ἦναι φύσεως σφετεριστικῆς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς δικαιοδοσίας ἀντιπροσώπου κυβερνήσεως ὡς λυρικώτατα ἰσχυρίζεται ὁ δημοσιολόγος τῶν «Καιρῶν», ὅστις φαίνεται φοβούμενος ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ κ. Τρικούπη ἐν Βελιγραδίῳ καὶ Σοφίᾳ θὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἐκσφενδονιστικὰς τορπίλλας κατὰ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου. Ἡ οἰκοφοβία αὕτη τῶν ἐν τῇ Ἐξουσίᾳ δὲν ἐμποδίζει νὰ ἐννοηθῇ παρὰ παντὸς ἕλληνος ἡ ἀξία τῆς περιοδείας τοῦ κ. Τρικούπη. Δὲν εἶναι βεβαίως ἀληθὲς ὅτι σκοπὸς αὐτῆς ἦν ὑποβολὴ προτάσεων, ἐξ ἐκείνων αἵτινες παρέχουσιν εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ κ. Δηλιγιάννη τὸ εὐπρόσδεκτον ἐνδόσιμον ὅπως παραστήσωσιν αὐτὸν ναυαγοῦντα ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ. Ἀλλ' ἐὰν οἱ ἐν Ἑλλάδι παραδέχωνται ὅτι δὲν εἶναι μόνον αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ καὶ ἡ φρουτὶς τῆς διαθέσεως τῶν δημοσίων ὑπουργημάτων, οἱ μόνοι παράγοντες τῆς ἐθνικῆς εὐδαίμονίας, δέν θ' ἀρνηθῶσιν ὅτι ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῶν σκέψεων ὑφ' ὧν ἐμφοροῦνται αἱ ὅμοροι κυβερνήσεις, εἶναι κεφάλαιον ἀπαραίτητον διὰ κυβερνήτην εὐσυνείδητον ἐν Ἑλλάδι. Οὔτε δὲ καὶ εἶναι ἀξία προσοχῆς ἡ παιδαριώδης ἀξίωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις κυβερνητικοῦ τύπου, ὅτι μόνον ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικὸς ἀνὴρ δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς παρόμοια διεβήματα. Ἐκ τῆς σημασίας καὶ τῶν τιμῶν αἵτινες ἀπεδόθησαν εἰς τὸν κ. Τρικούπην πανταχοῦ ὅθεν διῆλθεν διατρανοῦται τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ξένοι πολιτικοὶ δὲν συμμερίζονται τὰς οὐτοπιακὰς θεωρίας τῶν «Καιρῶν» καὶ συντροφίας. Ὁ κ. Τρικούπης ἔχων θετικὸν καὶ πεφωτισμένον πρόγραμα ἀνεργείας, πρόγραμμα ὅπερ ὑπέστη τὰς ἐπιτυχεστέρας δοκιμὰς, ἔν τε τῷ οἰκονομικῷ του μηχανισμῷ ὡς καὶ ἐκείνῃ τῆς ἠθικῆς ἀμύνης καὶ τῆς συγκοινωνίας ἵνα μόνον περὶ αὐτῶν ὁμιλήσωμεν, ἔδει νὰ συμπληρώσῃ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῆς ἐν τῷ Αἵμῳ πολιτικῆς ὁράσεως, διὰ τῆς αὐτόπτου ἐρεύνης καὶ μελέτης. Μὴ ἀρεσκόμενοι εἰς τὰς ἐν τῷ σκότει ψηλαφήσεις ὧν δείγματα παρέσχον ἄφθονα ἡ ἐνέργεια τῶν ἑκάστοτε ἑλλ. Κυβερνήσεων εἶναι σήμερον εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ οὐχὶ βεβαίως ὅτι δὲν δέχονται τὰς προτάσεις του περὶ διανομῆς τῆς Μακεδονίας ἐν Σοφίᾳ ἢ Βελιγραδίῳ, ἀλλὰ ὁποῖα τυγχάνει ἡ διεύθυνσις τῶν ἐκεῖ ἰθυνόντων πνευμάτων ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέλλον τῆς Βαλκανικῆς χεσονήσου.

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ἑτέρα πληγὴ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου.

Τῇ ἐπεμβάσει καὶ ἐπιμόνῳ αἰτήσει τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεως τῆς Ῥουμανίας ἐπετράπη ἡ χρῆσις τῆς ρουμανικῆς γλώσσης ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ρουμούνων. Ἐκ τοῦ γεγονοτος τουτου ἀφορμὴν λαμβάνων ὁ βουλγ. τύπος ἐκδηλοῖ (ὑπὸ χριστιανικὴν βεβαίως ἔποψιν!) τὴν ἀκραν αὐτοῦ χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν. Οὕτω ἡ «Πλόβδιφ» ἓν τινι τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπιγραφὴν πραγματεύεται τὸ ζήτημα μετὰ πάσης σοβαρότητος καὶ ἐμβριθείας ὡς ἑξῆς! Ψθίνουσιν οἱ χρυσοῖ χρόνοι τοῦ ἑλληνικοῦ πατριαρχείου, διότι μετὰ τὴν ὑφ' ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀπόσεισιν τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ, ὑφ' ὃν εἶχεν αὐτὰ ἄλλοτε ὑπαγάγει, ἀπετιναξατο αὐτον. Κατὰ τὰς ἐκ Κων]πόλεως πληροφορίας οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Ρωμουῦνοι καίπερ ὀλιγάριθμοι κατωρθωσαν ὅπως ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ, ὃν πρὸ πολλοῦ ἀπεδίωκον, Ὁ δὲ ἐν Κων]πόλει πρέσβυς τῆς Ῥουμανίας ἐπέτυχεν νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης ἔγγραφον ἐπιτρέπον τὴν χρῆσιν τῆς ρουμουνικῆς γλώσσης ἐν τοῖς ναοῖς, ἐν οἷς φοιτῶσιν οἱ ρουμοῦνοι τῆς Μακεδονίας, οὐχὶ δὲ τῆς ἑλληνικῆς ὡς συνέβαινε μέχρι τοῦδε. Ἡ ἐξοστράκισις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ τῶν μνησθεισῶν Ἐκκλ]ῶν εἶναι συνέπεια συνεχοῦς ἀγῶνος, ὅστις ὑποστηρίζει τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ λαλοῦντας τὴν ρουμουνικὴν γλῶσσαν. Ἀρκεῖ ν' ἀναμνησθῶμεν τοὺς ἀγῶνας πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν ἄρχοντος καὶ τῶν πνευματικῶν ἡμῶν δικαίων ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως σταθμίσωμεν τὴν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα , ἣν συνεπάγεται τῷ ρουμουνικῷ ἔθνει ἡ ἐπιτυχία αὕτη καὶ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει εἰς τὰς καρδίας τῶν μέχρι τοῦδε ἀδικηθέντων.

«Οὐδὲ ἦτο δυνατὸν νὰ διεξαχθῶσι τὰ πράγματα ἄλλως πως· δὲν εὑρισκόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ βαρβαρισμοῦ,(;) ὅστις ἀπετέλει τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῶν Ἑλλήνων πατριαρχῶν· κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν ἕκαστον ἔθνος ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούῃ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψαλλόμενα ἐν τῇ ἰδίᾳ γλώσσῃ. Καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος ἐξετάζει ἄλλως τὰ πράγματα, διότι δι' ἔργων ἀποδεικνύει ὅτι ζητεῖ ἵνα μὴ βασιλεύῃ ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ ἡ ἀδικία (ο.ε. ἡ δικαία τῶν ἑλλήνων ὑπεροχή) ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποψιν. Τοῦτο ὑπεμφαίνει λαμπρὸν χαρακτῆρα τοῦ Σουλτάνου καὶ οὐδεὶς θὰ εὑρεθῇ ὅστις νὰ τῷ διαμφισβητήσῃ τὸν τοιοῦτον ἔπαινον (κατὰ τὴν «Πλόβδιφ») ἅμα ὡς ἐπιτρέψῃ ν' ἀποσταλῶσι εἰς Μακεδονίαν τοσοῦτοι βούλγαροι ἀρχιερεῖς, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖοι σχετικῶς πρὸς τὸν βουλγ. πληθυσμιῶν.»

«Ἡ ἐκ τῆς περὶ ἀπορρίψεως τῆς ἑλλ. γλώσσης εἰδήσεως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ρουμούνων πληγὴ εἶνε σκληρὰ καὶ καιρία τοῖς Ἕλλησι καὶ τῷ Πατριαρχείῳ των, πλὴν παρηγορεῖ ἀνθρώπους, οἵτινες ἠδικήθησαν μέχρι τοῦδε ὅπως ἐκκλησιάζωνται ἐν ξένῃ γλώσσῃ.»

Σ. Ο. Οὐδεμίαν εὑρισκομεν νομικὴν βάσιν ὅπως συζητήσωμεν μετὰ τῆς ἐνθουσιώδους συναδέλφου..

* * *

Ἡ «Σβόμποδα» ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῶν ὑπό τινων ἑλλ. ἐφημερίδων καὶ ἰδίως τῆς «Ἐθνικῆς» γραφέντων περὶ τοῦ τελευταίου τουρκο-βουλγαρικοῦ ἐν Ῥοδόπῃ ἐπεισοδίου ἀφιεροῖ ἄρθρον κατὰ τῶν ἑλλήνων ἔμπλεον πικρίας καὶ ὀριμύτητος· προοιμιαζομένη διὰ τοῦ ἥκιστα κολακευτικοῦ διὰ αὐτὴν προοιμίου «ἐπανελάβομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ κακία καὶ ἡ ἔχθρα τῶν ἑλλήνων κατὰ τῶν βουλγαρων εἶναι ἀπεριόριστος, ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκλίπῃ οὐδὲ μετὰ πάροδον 100 ἐτῶν» λέγει ὅτι ἐσυνείθισαν νὰ βλέπωσι μετ' ἀμφιβολίας πᾶσαν ἑλλήνων καὶ σέρβων φιλίαν. Κοπανίζουσα δὲ τὰ περὶ τοῦ διαδοθέντος τηλεγραφήματος περὶ εἰσελάσεως βουλγ. στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ φρονεῖ ὅτι ἡ θερμοκρασία μεγάλην ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἑλλην. κεφαλῶν καὶ οὐδόλως ἀπίθανον κατ' αὐτὴν νὰ παραφρονήσωσιν πάντες οἱ ἕλληνες, ὅταν ποτὲ ἀκούσωσι πραγματικόν τι γεγονός· δὲν ἐσκέφθημεν ἔτι περὶ Μακεδονίας, λέγει, καὶ αὐτοὶ . . . ἐθορυβήθησαν καὶ ἐχάλασαν τὸν κόσμον· ἐὰν ὅμως σὺν θεῷ πατήσωμεν τὸν πόδα εἰς τὰς χώρας ἐκείνας ἐπιδοκιμαζούσης καὶ συμφωνήσεως τῆς Τουρκίας, τί θὰ πράξωσι;

Σ. Ο. Αἱ τελευταῖαι λέξεις εἶναι τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ ἄρθρου τῆς συναδέλφου.!

ΒΑΡΝΑΪΚΑ.

Ἐξετάσεις Σουλινείου Παρθεναγωγείου. — Μετὰ τὸ ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τῆς ἡμετέρας κοινότητος Βασιλείου Σουλίνη, τοῦ ἱδρύσαντος ἐν λίαν ἐπικαίρῳ θέσει τὸ οὕτω καλούμενον Σουλίνειον Παρθεναγωγεῖον, ἐγένοντο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν αἱ ἐξετάσεις αὐτοῦ παρατηθεῖσα μέχρι τῆς Δευτέρας ἐν μέσῳ ἀπείρου κυριολεκτικῶς πλήθους συρρεύσαντος ἀπὸ πρωΐας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς. Εἰ καὶ ἐσκοποῦμεν δὲ ὅπως χρονογραφικῶς ἀναγγείλωμεν τὸ γεγονός, παρασυρόμενοι ὅμως ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἐπιθυμίας ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀπεκομίσαμεν εὐαρέστους ἐντυπώσεις καὶ συγχαίρομεν δημοσίᾳ τῇ διευθυντρίᾳ δ. Κλ. Ἀσπριώτου, ἥτις ἐν πλήρει συναισθήσει τοῦ ὑψίστου αὐτῆς προορισμοῦ δια

τελοῦσα ἀόκνως ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς καταλλήλου μορφώσεως τῶν μαθητριῶν ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν τῶν ὁποίων διέβλεπέ τις τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀνεπιτήδευτον παίδευσιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἧς ἐν τῇ σχολῇ ἔτυχον. Ὡς ἀρίστη δὲ νηπιαγωγὸς ἐδίδαξε διάφορα μουσικὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα ἔψαλλον αἱ μικραὶ μαθήτριαι ἐν συνοδίᾳ κλειδοκυμβάλου, ποικίλα νηπιακὰ παίγνια καὶ δὴ τὸν τετράχορον, τὸν ὁποῖον ἀπταίστως καὶ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐθυμοτυπίας ἐχόρευσαν τὰ νήπια πρὸς μεγίστην ἔκπληξιν τῶν παρισταμένων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς μικρᾶς Ἀγλαΐας, ἀδελφῆς τῆς διδασκαλίσσης ὁ. Οὐρανίας Παπαδοπούλου.

Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ αὐτῆς ἡ ὁ. Κλ. Ἀσπριώτου ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῇ Φιλοπτώχῳ Ἑλληνικῇ Ἀδελφότητι, ἥτις διὰ τῆς παροχῆς ἐνδυμάτων καὶ ὑποδυμάτων μεγάλως συνετέλεσεν ὑπὲρ τῆς τακτικῆς τῆς σχολῆς λειτουργίας καὶ ἀνυπολογίστως ὠφέλησεν αὐτήν.

— Αὔριον ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Α΄. ἡμῶν Παρθεναγωγείου μετὰ τὴν λογοδοσίαν τῆς Σ. Ἐφορίας ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Σ. Κιτρινοπούλου καὶ τὴν ἀπονομὴν τῶν ἀπολυτηρίων τοῖς ἀποφοίτοις τῆς ἑλλ. σχολῆς καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου γενήσεται ἡ κλήρωσις τοῦ ὑπὲρ τῶν ἡμ. ἐκπαιδευτηρίων λαχείου, ἐνὸς τῶν σπουδαίων πόρων τῆς ἡμετέρας κοινότητος.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς ἡμ. πόλεως ἀπεφάσισε τὴν ρυμοτόμησιν δύω ὁδῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τῆς καλουμένης «Κνιάζεσκα» καὶ τῆς «6 Σεπτεμβρίου».

— Κατὰ θετικὰς ἡμῶν πληροφορίας δὲν ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἡ γενομένη τὴν 18-ην λήγοντος πλειοδοσία τῶν δημοτικῶν φόρων ὁ κ τ ρ ο ὰ κτλ., καθόσον τὸ ποσὸν τῶν 94200 λέβων εἰς ὃ ἀνῆλθον ἐθεωρήθη ἀνεπαρκές. Ἐπικροτοῦμεν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τοῦ δημ. συμβουλίου, διότι ἡ ἐσοδεία κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα ἢ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ ἐπομένως τὸ δημαρχεῖον μεγάλως ὐὰ ἐζημιοῦτο, ἐὰν ἐνεκρίνετο ἡ γενομένη πλειοδοσία.

— Πρό τινων ἡμερῶν διερχόμενοι πρό τῶν θαλασσίων λουτρῶν εἴδομεν στρατιώτας τινὰς λουομένους εἰς τὸν μεταξὺ τῶν ἀνδρῴων καὶ γυναικείων χῶρον καὶ ἀσυστόλως χειρονομοῦντας, διὸ καὶ αἱ προσερχόμεναι κυρίαι ἠναγκάζοντο νὰ ἐπιστρέφωσι. Τὸ κακόν, εἰ καὶ πως ἀργά, διωρθώθη, διότι ὡρίσθη χωροφύλαξ πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀναιδῶν οἵτινες καταπατοῦσι τὰς διαταγὰς τοῦ δημαρχείου, καθ' ἃς ἀπαγορεύεται τὸ λούεσθαι εἰς ὀλιγωτέραν τῶν 40 μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν λουτρῶν.

— Τὸ δημαρχεῖον ἡμῶν ἀγγέλλει ὅτι ζητεῖ γεωμέτρην γιγνώσκοντα τὴν βουλγ. γλῶσαν καὶ ἐξασκήσαντα ἐπὶ δύω τοὐλάχιστον ἔτη τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων ἐγράφομεν ὅτι οἱ ἐνταῦθα καταναλωταὶ τῶν ἐγχωρίων ὑφασμάτων ἐν συνενοήσει μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Βουλγαρίας τοιούτων συνέταξαν καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀναφοράν, ἐν ᾗ παρεκάλουν ὅπως διὰ νομοσχεδίου ἡ βουλὴ ὑποχρεώσῃ τοὺς δημοσίους ἐν γένει ὑπαλλήλους ὅπως κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας φέρωσιν ἐνδυμασίας ἐξ ἐγχωρίου ὑφάσματος.

Ἀλλ' ἡ «Σβομποδὰ» μελετήσασα τὴν τοιαύτην ἀπαίτησιν τῶν ὑφασματεμπόρων θεωρεῖ αὐτὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀπραγματοποίητον, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐγχώριον ὕφασμα μεγάλως θὰ ὑπερτιμηθῇ εἰς τρόπον ὥστε μία στολὴ ἐξ εὐρωπαϊκοῦ ὑφάσματος θὰ τιμᾶται ὀλιγώτερον, ἄλλως τε δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Εὐρώπη θὰ πωλῇ εἰς μικροτέρας τιμὰς τὰ ἑαυτῆς ὑφάσματα. Ὡς μόνην δυνατὴν παραχώρησιν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως θεωρεῖ τὴν παραχώρησιν διαφόρων προνομίων.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀπῆλθεν εἰς Κ)πολιν ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν τῆς «Ὀδησσοῦ» κ. Γ. Σκαναβῆς ὅπως ἐπισκεφθῇ τὴν γενέτειραν Ἀντιγόνην καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ.

— Διὶ ἡγεμονικοῦ διατάγματος δημοσιευθέντος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἐπετράπη ἡ λειτουργία τῆς ἀδελφότητος τῶν ξυλουργῶν (δογραματζίδων), ἐπικυρώθη δὲ καὶ ὁ κανονισμὸς αὐτῆς.

Βιβλιοκρισία. — Εὐμενεστάτην ἐλάβομεν ἐπίκρισιν περὶ τοῦ βουλγαριστὶ συγγραφέντος ἀξιολόγου συγγράμματος «Περὶ ἀνατροφῆς τῶν κορασίων», ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὁποίου κρύπτεται ἐκ μετριοφροσύνης ἴσως ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς «Παλλάδος». Μεγάλως λυποῦμεθα διότι χάριν τῆς ὑπολήψεως τοῦ μετριόφρονος συγγραφέως δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐπίκρισιν, οὖσαν ἀνώνυμον.

— Παρακαλοῦνται θερμῶς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς «Φιλοπτώχου ἑλλ. Ἀδελφότητος» ὅπως συνέλθωσιν εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς περὶ τὴν 8 μ.μ. ὥραν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας καὶ συσκεφθῶσι περὶ τῶν ἀφορώντων τὴν ἀδελφότητα ζητημάτων καὶ δὴ περὶ τῆς γενικῆς συνεδριάσεως, ἥτις κατὰ τὸν κανονισμὸν γενήσεται τὴν μεθεπομένην Κυριακήν.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Βάρνῃ Ἑλλ. Σχολῆς.

(Συνέχεια).

Ἀλλ' ἡ διδασκαλία κατ' ἀρχὰς μὲν δὲν ἐγίνετο καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσόν, μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, εἶτα ὅμως διὰ τῶν ὑπὸ τῆς σχολῆς ληφθέντων πειθαρχικῶν μέτρων ἐπετεύχθη τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ τούτου ὅμως δοθέντος ἐπήνεγκεν ἀρά γε ἡ φιλοτίμως καὶ ἀξιεπαίνως διδαχθεῖσα ὕλη τὸν ἐπιδιωκόμενον περὶ διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῶν μαθητῶν σκοπόν; Ἐν τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων κωλυμάτων τῆς τοιαύτης ἀναπτύξεως τῶν παίδων εἶναι αἱ συχναὶ αὐτῶν ἀπουσίαι, τὴν εὐθύνην τῶν ὁποίων ὑπέχουσιν αὐτοὶ οἱ γονεῖς ἅτε δὴ μὴ ἐπισκεπτόμενοι τὴν σχολήν, οὐ μὴν καὶ δυσανασχετοῦντες, ἐάν ποτε ἡ σχολὴ πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ λάβῃ αὐστηρὰ περὶ τακτικῆς φοιτήσεως τὴν μαθητῶν μέτρα. Ἡ δὲ γῆ ἥτις παρεδόθη ἡμῖν πρὸς καλλιέργειαν οὐκ ἦν ἄπασα παχεῖα καὶ ἐριβῶλαξ, ἀλλ' ἐν πολλοῖς κεχερσωμένη καὶ κεκαλυμμένη ὑπὸ τῶν ἀκανθῶν καὶ τῶν ζιζανίων τῶν ἀνθρ. παθῶν καὶ κακιῶν· οἱ πλεῖστοι μαθηταὶ τῆς Α΄. καὶ Γ΄. τάξεως καὶ ὀλίγιστοι τῆς Β΄. διεκρίθησαν ἐπὶ ἄκρᾳ ἐπιμελείᾳ καὶ ἠθικότητι ἐπισπασάμενοι τοὺς ἐπαίνους καὶ τὴν ἀνταμοιβὴν τῆς σχολῆς· ἐν τούτοις ὅμως αἱ ἐξαιρέσεις τῶν δύω ἐκείνων τάξεων καὶ οἱ πλεῖστοι ταύτης, τῆς Β΄., οὐδεμίαν περὶ ἠθικῆς μεταβολῆς παρέσχον ἐλπίδα ὡς περὶ ἕτερα μὴ τοῖς μαθηταῖς ἁρμόδια τυρβαζόμενοι καὶ παρὰ τὴν ἔκτακτον ἐν τῇ σχολῇ αὐστηρότητα καὶ τὴν ἐκούσιον καὶ τακτικὴν ἐκτὸς τῆς σχολῆς ἐπίβλεψιν πάλαι πρὸ πολλοῦ ἐπικινδύνως ἐξωκήλαντες ἐπὶ ἠθικῶν καὶ ψυχολέθρων σκοπέλων τῇ ὑποκινήσει καὶ προτροπῇ ἑτέρων ὀλετήρων τοὺς ὁποίους λίαν μὲν ἐγκαίρως κατεμηνύσαμεν τῇ Σ. ἐφορίᾳ, ἀλλ' αὕτη ἀπέσχεν νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πιθανῶς ὅτι ὀψέ ποτε θὰ ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν τῆς ἀρετῆς ὁδόν. Πρὸς θεραπείαν τῆς μεταδοτικῆς ταύτης ἠθικῆς νόσου τῆς πρὸ πολλοῦ λυμαινομένης τὸ κατάστημα συνιστῶμεν τὸ δραστικὸν καὶ σωτήριον τοῦτο φάρμακον, τὴν διάλυσιν ὁλοκλήρου τῆς Β΄. τάξεως· καὶ λυπούμεθα μὲν διότι μετὰ τῶν ὀλετήρων ἐκείνων 0' ἀδικηθῶσιν εἰς ἢ δύο μαθηταί, ἀλλ' ἀνάγκη τὰ ἄτομα νὰ θυσιασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ὁλότητος καὶ πρὸς διάσωσιν ὁλοκλήρου κοινωνίας. Ἡ τυφλὴ καὶ ἄλογος φιλοστοργία τῶν γονέων καὶ μάλιστα τῶν μητέρων ἀπικρυπτουσῶν πολλάκις ἀπὸ τῶν αὐστηρῶν συζύγων τὰς παρεκτροπὰς τῶν τέκνων, ἡ ἄκρα καὶ ἀδικαιολόγητος ἀδελτηρία καὶ ἀκηδεία πολλῶν πατέρων πρὸς ἐποπτείαν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν τέκνων των, ἡ ἀπεριόριστος πατρικὴ ἐπιείκεια τῆς Σ. ἐφορίας καὶ ἐν γένει ἡ ἀμεριμνησία τῶν ἁρμοδίων, εἶναι τὰ αἴτια τῆς ἠθικῆς τῶν ἐν λόγῳ μαθητῶν ἐκλύσεως, πρὸς πρόληψιν τῆς ὁποίας μάτην νυχθήμερον παρηκολούθουν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως τὰ ἐκτὸς τῆς σχολῆς διαβήματων αὐτῶν καταγγέλλων τῇ ἐφορίᾳ καὶ τοῖς γονεῦσι τὴν ἔκρυθμον καὶ ἀντιμαθητικὴν τῶν υἱῶν αὐτῶν διαγωγὴν φοιτώντων ἐν τοῖς καφείοις, δημιουργούντων σκάνδαλα καὶ ποικίλα ἐπεισόδια καὶ παρεκτρεπομένων εἰς νυκτερικὰς ἐκδρομὰς καὶ ἠθικὰ πραξικοπήματα. Εἰς ἐπίμετρον, ἔντιμον ἀκροατήριον, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τῆς σχολῆς ἐπεκράτει εἶδός τι χαλαρότητος, ἐπεπόλαζεν ἀοριστία τις καὶ σύγχυσις καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων διδασκόντων τε καὶ διδασκομένων, ἀνταλλάσσοντο ποικίλοι καὶ ὅλως ἄσχετοι πρὸς τὴν διδασκαλίαν διάλογοι καὶ συζητήσεις καὶ διεκοινοῦντο ἐν παραδόσει τὰ νέα τῆς ἡμέρας, ἐγίνετο ἀπόπειρα πρὸς δημιουργίαν ζητημάτων καὶ ἀπόσεισιν τοῦ χρηστοῦ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τάξεως ζυγοῦ ἐβασίλευεν ἀδελτηρία καὶ ἀντίπραξις κατὰ τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς σχολῆς καὶ τῆς πειθαρχίας τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἐξοστρακισθείσης... ἀλλὰ παρὰ τοὺς σπασμωδικοὺς τούτους τιναγμοὺς τῆς νωχελείας καὶ αὐθαιρεσίας ὑπερίσχυσε τοῦ Παναγάθου καὶ Παντεπόπτου θεοῦ συναιρομένου ὁ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ζῆλος καὶ ἡ ἀρετάπτωτος ἐν τῇ αὐστηρότητι ἐμμονὴ καὶ μετά τινα χρόνον εἴδομεν μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως τὴν διδασκαλίαν γινομένην ἀπταίστως καὶ τελεσφόρως, ἐπικρατήσασαν τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ συντόμως εἰπεῖν τὴν πειθαρχείαν θριαβεύουσαν ἐντὸς τοῦ καταστήματος· διὸ καὶ ἐκφράζω τοῖς συντελέσασιν εἰς τοῦτο συναδέλφοις μου τὴν ἄκραν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μου.

[Ἕπεται συνέχεια].

---

(25) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (25)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ.

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἡ οἰκία τῆς ἐρωμένης.

(Συνέχεια).

Ἐν τούτοις οὐδὲν σχέδιον κλοπῆς ἐξετελεῖτο ἄνευ ἐκείνου, διότι ἡ γνώμη αὐτοῦ μεγάλως ἐπηρέαζε τοὺς λοιπὰς κλέπτας. Περαιτέρω συνήντα τις ἄτομα ἰσχυρὰ κατὰ τὸ σῶμα ἔχοντα χαρακτῆρα καὶ ἔκφρασιν κλέπτου καὶ φονέως. Ἀλλαχοῦ μικρὰ παιδία, διδασκόμενα κατ' ἀρχὰς τὴν κλοπὴν καὶ κατόπιν τὰ λοιπὰ κακουργήματα. Ὑπῆρχον πρὸς τούτοις καὶ πρόσωπα ὑπόπτου διαγωγῆς ἐμφαίνοντα ἀγυρτίαν καὶ ὑπόκρισιν, ὁ δὲ γέλως αὐτῶν ὡμοίαζε μὲ τρυγμὸν ὀδόντων ὑαίνης. Οὗτοι ἦσαν οἱ κατάσκοποι οἱ ὁποῖοι ἐνῷ σήμερον συντρώγουσι καὶ συμπίνουσι μετὰ τῶν κακούργων, αὔριον παραδίδουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἥτις οὕτω συμμετεῖχε καὶ αὐτὴ τῶν λαφύρων καὶ τῆς περιουσίας τῶν κακούργων.

Οἱ μὲν ἐχαρτοπαίκτουν χάνοντες ἢ κερδίζοντες ἐν σιγῇ. Οἱ δὲ εἶχον περικυκλώσει γέροντά τινα κρατοῦντα ἐν ταῖς χερσὶ παιγνιοχαρτα καὶ ρίπτοντα ταῦτα ὁτὲ μὲν πρὸς τὰ ἀριστερά, ὁτὲ δὲ πρὸς τὰ δεξιά, τὸ δὲ τυχηρὸν τοῦτο παίγνιον στὸς παρέπεμπεν ἱκανὰ ρούβλια εἰς τὰ θυλάκια αὐτοῦ. Ἕτεροι διεσκέδαζον δι' ἀθωοτέρων μέσων ὁμιλοῦντες χαμηλοφώνως περὶ τῶν ἰδίων ὑποθέσεών των, ἕτερος ὅμιλος περιεκύκλου φιάλην ρακῆς, μαδέρας καὶ δὴ καμπανίτου, διότι ἡ ἐλευθερία τοῦ κακούργου δὲν παρατείνεται ἐπὶ πολὺ καὶ διὰ τοῦτο σπεύδει οὗτος ὅπως ἐπωφεληθῇ ἐξ αὐτῆς ἐγκαίρως.

Οἱ δύω ἐξάδελφοι εἰσῆλθον ἀπαρατήρητοι εἰς τὸ δωμάτιον, διότι αἱ φωναὶ τῶν περικυκλούντων τὸν γέροντα κατέστησαν σφοδρότατοι, καθόσον διὰ τεχνικῆς τινος κινήσεως ἐξηφάνισεν ὁ ἔμπειρος χαρτοπαίκτης ἓν παιγνιόχαρτον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο σωρὸς χρημάτων.

— Ἐδολιεύθης, Σερβούτ· τὸ ἐννέα ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸς τὰ ἀριστερά, ἀνέκραξαν φωναί τινες.

— Εἶναι ἄδικον! ἐκραύγασεν ὁ γέρων χαρτοπαίκτης.

— Ἐγὼ πολὺ καλῶς εἶδον ὅτι τὸ ἐννέα εὑρίσκετο ἄνωθεν· ποῦ ἐξηφανίσθη;

— Μήπως γνωρίζω καὶ ἐγὼ ποῦ ἐξηφανίσθη! θὰ τὸ ἴδητε ὅταν ἐπανέλθῃ.

— Εἶσαι φοβερὸς τυχοδιώκτης, ἐφώνησε μεγαλόσωμός τις κτυπήσας διὰ γρόνθου τὴν τράπεζαν.

— Ψεύδεσαι· ἐγὼ παίζω καθὼς πρέπει. Ἐὰν δὲ σᾶς ἀρέσῃ, μὴ παίζητε.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν μετὰ προφυλάξεως ἐναπέθηκε τὰ χρήματα ἐν τῷ θυλακίῳ καὶ ἠγέρθη.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦν ὁ Σερβούτ, ὅστις προδοὺς ποτε συνωμοσίαν τινὰ ἀντημείφθη διὰ τοῦ τίτλου «πιστός» καὶ ἱκανοποιητικῆς συντάξεως· μισούμενος καὶ περιφρονούμενος ὑπὸ πάντων ἐγκατέλιπε τὸ σύνταγμα, ἐν τῷ ὁποίῳ ἦτον ἐγγεγραμμένος καὶ ἀφοσιώθη τελείως τῇ κακίᾳ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν τῷ ἤρκει ἡ σύνταξις μετέβαινεν ἀπὸ ξενοδοχεῖον εἰς ξενοδοχεῖον,

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ συναδέλφῳ «Φιλιππουπόλει»:

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν βούλγαροί τινες ἀναγνωρίζοντες τὴν Ἐξαρχίαν, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν κατέλαβον τὸν ἑλλην. ναὸν ἁγ. Ἀθανασίου ἐν Στενημάχῳ, χαρακτηρίζοντες ἑαυτοὺς ἐνορίτας καὶ ὄθεν δικαιουμένους νὰ ζητήσωσι λογαριασμὸν τῆς διαχειρήσεως τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου ἱδρύματος, προέβησαν δὲ καὶ εἰς κατάληψιν τοῦ παγκαρίου καὶ δὴ καὶ εἰς σφράγισιν τοῦ ναοῦ, Τὸ τοιοῦτο προύκάλεσε ὡς εἰκὸς τὰς διαμαρτυρίας τῆς ἑλλην. ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ, ἡ δὲ ἀρχὴ παραδεχθεῖσα ὅτι οὗτος ἀνήκει τῇ ἑλλην. θρησκευτικῇ κοινότητι, ἐπέτρεψε μὲν τὰς ἐν αὐτῷ ἱεροτελεστίας ὑπὸ τῶν ἑλλήνων ἱερέων ὡς καὶ πρότερον, πιστεύομεν δὲ ὅτι θὰ προσκαλέσῃ τοὺς αὐτοκλήτους τούτους ἐνορίτας νὰ παραδώσωσι τὰ κλειθρα, καὶ νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται ἐκεῖ ὅπου οὐδὲν δικαίωμα ἀναμίξεως ἔχουσι, διαταράττοντες διὰ τῆς διαγωγῆς των ταύτης τὴν μεταξὺ τῶν κατοίκων ἁρμονίαν. Ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην συζητεῖται μεταξὺ τῆς Νομαρχίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς Μητροπόλεως.

Καθὰ ἠκούσαμεν ὁ μητροπολίτης Πλόβδιβ κ. Ναθαναὴλ κατέκρινεν τὸ διάβημα τοῦτο τῶν ἐν Στενημάχῳ βουλγάρων.

— Ἡ σύζυγος τοῦ δολοφονηθέντος ὑπουργοῦ Μπέλτσεφ ἀπέστειλεν ἐκ Βιέννης μεγαλοπρεπῆ στέφανον μετὰ ταινίας φερούσης τὴν ἐπιγραφὴν «Μάρα» ὅστις κατετέθη ἐν τῷ τοῦ νεκροταφείου Σοφίας ναΐσκῳ παρὰ τὸν τάφον τοῦ Μπέλτσεφ.

— Διὰ διατάγματος τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐπετράπη τῷ τραπεζιτικῷ γραφείῳ «Ἑρμῆς» (Μερκοὺρ) ὅπως ἐργάζηται ἐν Βουλγαρίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους νὰ καταθέσῃ ἐν τῇ βουλ τραπέζῃ τὸ ποσὸν 20000 λέβων, νὰ ὑπακούῃ καὶ νὰ ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων, νὰ δεχθῇ τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις δικαιοῦται διὰ τοῦ ἐν τῇ τραπέζῃ κατατεθημένου ποσοῦ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς πελάτας τοῦ «Ἑρμοῦ» καὶ νὰ ἐξελέγχῃ διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ «Ἑρμοῦ» ὅστις θὰ πωλῇ λαχεῖα κυκλοφοροῦντα ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς, οὐχὶ δὲ καὶ λαχειοφόρους προμέσσας, αἵτινες μετὰ μίαν κλήρωσιν οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν.

— Τὴν παρελθοῦσαν Παρεσκευὴν διῆλθε διὰ Σοφίας ὁ ἐν Κων|πόλει πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Οὐάϊτ, πρὸς συνάντησιν τοῦ ὁποίου ἡ βουλγ. κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς τὸν σταθμὸν «Μπέλοβο» τοὺς ὑπουργοὺς Γραϊκωφ καὶ Νάτσεβιτς. Ἐν τῷ σταθμῷ Σοφίας παρετέθη αὐτῷ γεῦμα, ὁ δὲ ἀνθηγεμὼν καὶ πρωθυπουργὸς κ. Σταμπούλωφ ἔσχεν μετ' αὐτοῦ συνέντευξιν περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν. Αὐθημερὸν ὁ κ. Οὐάϊτ ἀνεχώρησεν εἰς Βιέννην.

— Πληροφορούμεθα, γράφει ἡ «Σβομποδὰ» εἰ καὶ οὐχὶ ἐξ ἀξιοπίστου πηγῆς ὅτι εἰς Ῥουτσούκιον μετῴκησάν τινες τῶν ἐκ Ῥωσσίας ἐξορισθέντων Ἰουδαίων ῥώσσων ὑπηκόων. Τὸ περὶ μετοικήσεως δὲ ξένων ἑβραίων ἐν Βουλγαρίᾳ ζήτημα θεωρεῖ ὡς σπουδαιότατον καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως.

Σ. Ο. Ἀξιοσημείωτος ἡ πολινῳδία τῆς συναδέλφου· αὐτὴ ἡ τοσοῦτον ὑπερμαχήσασα τῶν ἰουδ. ἐν ἀρχαιοτέραις ἐποχαῖς καὶ δὴ ἐπ' ἐσχάτων κατὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰουδαϊκὸν ἐπεισόδιον στρέφει ἤδη κατὰ τῶν εὐνουμένων Ἰουδαίων τὰ βέλη καὶ ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν τῆς βουλγ. κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ πλημμύραν αὐτῶν.

— Ὁ ἐν Καζανλικίῳ κ. Ἀντωνιος Παπάζωφ ἐφεῦρε νέον σύστημα διυλίσεως (λαμπικαρίσματος) πρὸς κατασκευὴν ῥοδελαίου πρακτικώτερον καὶ εὐωνότερον. Ἡ κυβέρνησις διώρισεν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέλεγξιν αὐτοῦ, ἥτις καὶ δοκιμάσασα αὐτὸ ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμέραν εὗρεν τελειότερον καὶ οἰκονομικώτερον.

— Εἷς ὑπάλληλος τοῦ ἐν Καγιλῇ σταθμοῦ πειραθεὶς ν' ἀνέλθῃ ἐπί τινος ἁμάξης καθ' ὃν χρόνον ἐκινεῖτο ὁ εἱρμὸς ὠλίσθησε καὶ ἀπελόπη ὑπὸ τῆς μηχανῆς τὸν πόδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ. — Ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν ἀνενεώθησαν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων αἱ συνθῆκαι τῆς τριπλῆς συμμαχίας· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐντὸς ἀτμοπλοίου εὑρισκόμενος ὑπέγραψε τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἀποβιβασθεὶς δὲ διεκήρυξεν ἐπισήμως τὸ μέγα τοῦτο γεγονός, μετὰ δύο δὲ ἡμέρας ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ἰταλικοῦ βασιλείου ἀντηλλάγησαν τὰ ἐπικυρωτικὰ τῶν συνθηκῶν ἔγγραφα μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας. Τὸ καθ' ἑαυτὸ δὲ σπουδαῖον τοῦτο τῆς τριπλῆς συμμαχίας γεγονὸς προσλαμβάνει ἔτι μείζονα σπουδαιότητα ἕνεκα τῆς ὁριστικῆς προσχωρήσεως τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς πρὸς τὴν Ἰταλίαν καὶ Γερμανίαν συμφωνίας, τὸ παράρτημα δὲ τοῦτο τῆς τριπλῆς συμμαχίας μεγάλως ἀναμφιβόλως θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν διεθνῆ κατάστασιν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν τῆς Εὐρώπης πολιτικὴν παρὰ τὰ εἰρηνικὰ προγράμματα καὶ τὰς εἰρηνικὰς διακηρύξεις αὐτῆς, διὸ καὶ ἠναγκάσθησαν Ρωσσία καὶ Γαλλία ὅπως τεινωσιν ἀλλήλαις χεῖρα ἀλληλοβοηθείας.

ΓΑΛΛΙΑ. — Μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀνανέωσιν τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἡ γαλλορρωσσικὴ συμμαχία δέον νὰ θεωρῆται ὡς τετελεσμένον καὶ ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας γεγονός, κατὰ τὸν πρῴην μάλιστα Γάλλον ὑπουργὸν Φλουρὰνς παλαι πρὸ πολλοῦ συνεζητήθη σαν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσσίας διάφορα σημεῖα. Τὴν τοιαύτην συμμαχίαν ἀπήτει ἡ τήρησις τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας, ἥτις μεγάλως διεταράχθη πρὸς ἀνυπολόγιστον βλάβην τῶν γαλλικῶν συμφερόντων καὶ τῆς Ρωσσίας ἀποκλειομένης ἀπὸ τῶν ἐν Ἀνατολῇ πραγμάτων. Ἡ Ρωσσία ἠναγκάσθη νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Γαλλίας ἕνεκα τῆς ἀπειλητικῆς ἑνώσεως τῆς Αὐστρίας μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας, ἐν περιπτώσει δὲ πολέμου θὰ ἐξασκήσῃ μεγάλην ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐπιρροήν. Ἡ γαλλορρωσικὴ συμμαχία φέρει ἀμυντικὸν χαρακτῆρα καὶ οὐχὶ ἀπειλητικόν, ὡς ἡ τριπλῆ συμμαχία.

ΙΤΑΛΙΑ. — Ἀπρεπεῖς καὶ σκανδαλώδεις σκηναὶ ἔλαβον χώραν ἐν τῇ Ἰταλικῇ βουλῇ ἕνεκα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἰδίᾳ ἕνεκα τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας σχέσεων καὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Ἐν τούτοις παρὰ τὴν ἐπικράτησαν θύελλαν ὁ πρωθυπουργὸς Ρουδίνης, κατώρθωσε να διακηρύξῃ ὅτι «ἡ κυβέρνησις ἐμμένει ἀκραδάντως ἐν τῇ εἰρηνικῇ πολιτικῇ τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς ἐφαρμόζει ἡ Ἰταλία, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ θὰ διατηρήσῃ ἀσάλευτον τὴν συμμαχίαν πρὸς τὰς αὐτοκρατορίας τῆς μέσης Εὐρώπης». Ἀλλὰ πλήρη ἱκανοποίησιν εὗρεν ὁ Ρουδίνης ἐν τῇ γερουσίᾳ χειροκροτηθείσης τῆς δημηγορίας αὐτοῦ, ἐν ᾗ μεταξὺ ἄλλων εἶπε «ἡ τῶν κεντρῴων δυνάμεων συμμαχία πρὸς τὴν Ἰταλίαν εἶναι τὸ κάλλιστον καὶ ἀσφαλέστατον ἐχέγγυον τῆς εἰρήνης. Προσήγγιζεν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἡ προθεσμία τῆς συμμαχίας ταύτης ἐξέπνεε, καὶ ἐπειδὴ ἐν τοιούτοις σπουδαιοτάτοις πράγμασιν οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη πρέπει νὰ ὑπάρξῃ διακοπή, ἡ κυβέρνησις ἐνήργησεν ὅπως ἡ νέα συμμαχια ἀνανεωθῇ πρὶν ἢ λήξῃ ἡ παλαιά. Πᾶσα ἀμφιβολια καὶ πᾶς δισταγμὸς ἐξέλιπε καὶ ἤδη ἐμμενωμεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ συμμαχίᾳ διότι αὕτη εἶναι ὁ μονος ὅρος τῆς ἡμετερας εὐημερίας καὶ τὸ ἀδιάσειστον ἔρεισμα τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Ἡ Εὐρωπη ἔσται ἡμῖν εὐγνωμων ἐπὶ τῇ ἀποράσει ταύτῃ. Δεκαετὴς πεῖρα δέον νὰ θεσῃ τέρμα εἰς πᾶσαν ἀμφιβολιαν περὶ τοῦ εἰρηνικοῦ χαρακτῆρος της τριπλῆς συμμαχιας καὶ ἐαν σκιὰ ὑπελειπετο ἔτι ἀμφιβολίας αἱ ὁμιλωσεις αὗται θὰ ἀρωσιν αὐτὴν εἰς ἀει. Ἡ τριπλῆ συμμαχία εἶναι ἡ εἰρήνη πᾶσα ὁυσαρέσκεια, πᾶσα ὑποπτια θὰ ἐκλείψωσιν.

Εἰδήσεις.

— Ἐπὶ τῇ διασωσει τῶν γερμανικῶν περιηγητῶν ἐκ τῆς ληστρικῆς συμμορίας ὁ αὐτοκρατωρ τῆς Γερμανίας ἐξέφρασε τηλεγραφικῶς τὰ εὐχαριστήρια αὐτοῦ τῷ Σουλτανῳ, παρεκάλεσε δὲ ὅπως διαβιβασθῶσι εὐχαριστήρια τῷ μ. Βεζίρῃ καὶ τῷ ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν.

— Μετὰ λαμπρὰν ἐν Ὁλλανδίᾳ ὑποδοχὴν ὁ γερμανὸς αὐτοκράτωρ μετὰ τῆς αὐτοκρατείρας ἀπῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα θὰ τύχῃ μεγαλοπρεποῦς ὑποδοχῆς.

— Κατὰ τὸν «Ἐωθ. Ταχυδρόμον» Λονδίνου ἡ ἀνανέωσις τῆς τριπλῆς συμμαχιας ἐγένετο διὰ τῆς συνομολογήσεως τριῶν συνθηκῶν· καὶ ἡ μὲν μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Γερμανίας συνθηκη εἶνε ὁμοία καὶ ἀπαραλλακτος τῇ παλαιᾷ· ἀλλ' ἡ μεταξὺ Αὐστριας καὶ Ἰταλίας περιέχει ἐπὶ πλέον ὡς ὅρον τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἰταλικῶν συμφερόντων ὑπὸ τῆς Αὐστρίας.

— Ἀπὸ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ σπουδαῖος καὶ παγκόσμιος λιμὴν τῆς Τεργέστης ἔπαυσεν ὢν ἐλεύθερος, συνεπῶς δὲ τὰ εὑρισκόμενα ἐμπορεύματα ἐτελωνισθησαν.

— Ἡ Υ. Πυλη κατεπτοημένη ἐκ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ στάσεως ἀπονέμει συμφώνως τῇ τουρκικῇ πολιτικῇ ὑποπειας τῇ Ἀγγλίᾳ ἀνανεοῦσα κατὰ τὴν «Σημαίαν» τὰς περὶ Αἰγύπτου μετὰ τῆς Ἀγγλίας διαπραγματεύσεις καὶ παραιτουμένη τῆς ἀξιωσεως ἣν πρὸ μικροῦ ἤγειρε, περὶ λήξεως τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς.

ἐχαρτοπαίκτει μετ' ἀσυνειδήτου δολιότητος, ἐμάνθανε διάφορα μυστικὰ τὰ ὁποῖα καὶ προϋδίδε τῇ ἀστυνομίᾳ. Οἱ πάντες κατηρῶντο καὶ κατεδίωκον αὐτόν, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ κακοῦργοι ἀπέφευγον νὰ συνηντῶντο μετ' αὐτοῦ.

Ἡ περὶ τοῦ ἀπωλεσθέντος χαρτίου ἔρις ταχέως κατεπατήθη, διότι οἱ κακοὶ ἄνθρωποι γίνονται πρὸς ἀλλήλους συγκαταβατικοί, οἱ δὲ δύω ἐξάδελφοι ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ ἐνθουσιωδῶν χαιρετισμῶν.

— Ἐμπρὸς λοιπόν! ἐπὶ τέλους ἠξιωθημεν νὰ σᾶς ἰδωμεν· ἐγὼ ἐπληροφορήθην ὅτι αὔριον θὰ σᾶς κρεμάσωσιν ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἵππου (τόπος ἐφ' οὗ ἔδενον τοὺς καταδεδικασμένους εἰς ραβδισμοὺς) καὶ ὅτι θὰ σᾶς δώσωσι τὸν σταυρὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου (τ.ἔ. θὰ μαστιγωθῆτε).— Ταῦτα εἶπε νέος μόλις 18τὴς ἀλλ' ἔμπειρος πάσης κακίας· δεκαεξαέτης ἔτι ἐφόνευσε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ὅπως σφετερισθῇ ὀλίγα ρούβλια ἀποκτηθέντα μετὰ κόπων καὶ μόχθων. Δραπετεύσας δὲν συνελήφθη μέχρι τῆς παρούσης ἐποχῆς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας.

— Σιώπα! εἶπεν εἷς ἀρχαῖος κλέπτης δὶς δραπετεύσας ἐκ Σιβηρίας. Δὲν πρέπει να ὑπενθυμίζωνται τοιοῦτοι ἀστεῖσμοί. Ἡ ἁγία τριὰς νὰ μᾶς διαφυλάττῃ ἀπὸ τοῦ λευκοῦ ἵππου καὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

— Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα, ὡς σεῖς, ἀνόητοι χωρικαὶ κεφαλαί, εἶπεν ὁ Τοβάρωφ διὰ νὰ φοβηθῶμεν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ ἵππου καὶ τοῦ σταυροῦ. Αὐτὰ εἶναι προωρισμένα δὶ ὑμᾶς καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς εὐγενεῖς.

— Ναί, ναί, εἶπε μειδιῶν ὁ γέρων. Ἐλησμόνησα ὅτι ὑμεῖς οἱ εὐγενεῖς νομοθετεῖτε νόμους καὶ ἀπαγορεύετε νὰ κλέπτωμεν ὅπως συνηθῆτε νὰ κλέπτητε εὐκολώτερον καὶ περισσότερον.

— Τοῦτο δὲν καλεῖται παρ' ἡμῖν κλοπή, ἀλλ' ἔντιμον κέρδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Μακάρωφ συνῆψε συνομιλιαν μεθ' ἑνὸς ἐμπείρου χαράκτου καὶ διορθωτοῦ κιβδήλων νομισμάτων.

— Δυσκόλως θὰ ἐξοδευθῶσι τὰ χαρτονομίσματά σου, ἔλεγεν οὗτος. Χθὲς ἐπεχείρησα νὰ ἀνταλλαξω χαρτονομίσματα τῶν 25 ρουβλίων παρὰ τῷ Παλνίκᾳ ἀλλ' ὁ ἄθλιος ὑπηρέτης ἔστρεψε καὶ παρετήρει τὸ χαρτονόμισμα ἐρωτῶν με ποῖος εἶμαι καὶ πόθεν ἔρχομαι. Ἤρχισα νὰ περιρρέωμαι ἀπὸ ψυχρὸν ἱδρῶτα, διότι ἡ ἀστυνομία εἶχε διατάξει ὅπως συλλάβωσι πάντα φέροντα μὴ γνήσια καὶ ἀμφίβολα χαρτονομίσματα. Εὐτυχῶς δὶ ἐμὲ παρευρέθη εἷς ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας, ὅστις καὶ μὲ ἔσωσε. Ἴδον ἐκεῖνος, ὅστις ἀπώλεσε τὸ κατασχεθὲν συνάλλαγμά σου καὶ σὲ ἔσωσε ἀπὸ χρέος 8000 ρουβλίων. Αὐτὸς ἠγγυήθη δὶ ἐμὲ εἰπὼν ὅτι τὸ νόμισμα εἶναι γνήσιον. Ἐγὼ δὲ ἀντήλλαξα διὰ γνησίου τὸ κιβδηλον, τὸ ὁποῖον τὸ κιβδηλον ἔμεινεν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ὑπαλλήλου.

— Τὸ σκυλί, θὰ τὸ ἀνταλλάξῃ εἰς τὸ ταμεῖον.

— Τοῦτο τὸ γνωρίζω· ἀλλὰ δὲν περιωρίσθη τὸ πρᾶγμα ἕως ἐδῶ. Ὁ προστατης μου μὲ παρηκολούθησεν, ἀνήλθομεν ἐπὶ μιᾶς ἁμάξης καὶ μὲ ἐζήτησε πεντακόσια ρούβλια ὅπως μὴ με φυλακίσῃ.

— Καὶ σὺ τά . . .

(Ἀκολουθεῖ).

— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ μεγάλας προσπαθείας ὅπως οἱ γερμανοὶ τραπεζῖται συντελέσωσι εἰς βελτίωσιν τῶν ἰταλικῶν συμφερόντων.

— Ἐξεδόθη γαλλιστὶ εἰς φυλλάδιον ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Τρικούπης ἐν Βελιγραδίῳ κατὰ τὸ παρατεθὲν αὐτῷ ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τοῦ ἁγίου Σάββα γεῦμα· ἔτι δὲ ἡ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους πρόποσις.

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» λέγουσιν ὅτι κατ' ἐπισήμους εἰδήσεις ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θὰ περιπλεύσῃ τὴν Σκωτίαν ἐπιβαίνων τῆς θαλαμηγοῦ «Μετεώρου» Εἶτα δὲ ὁ μονάρχης θὰ μετάσχῃ τῶν λεμβοδρομιῶν ἐν Κόουε.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως ἡ «Ταρὴκ» λαλοῦσα περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος νέας παραγγελίας θωρηκτῶν λέγει ὅτι αἱ ἕκτακτοι αὐταὶ δαπάνει εἶνε ἀνώτεραι τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς δυνάμεων καὶ δύνανται νὰ χηρότερεύσωσι τὴν οὐχὶ εὐάρεστον αὐτῆς θέσιν. Ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ παραμείνῃ ξένη καὶ ἀμέτοχος πάσης εὐρωπαϊκῆς κινήσεως.

ΕΛΛΑΣ

— Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κατεμήνυσε τὸν διευθυντὴν καὶ τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς « Ἐφημερίδος » ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ συκοφαντίᾳ· κατὰ τὴν δίκην οἱ κατηγορούμενοι κ. κ. Ῥούκης καὶ Γιαννόπουλος προσεπάθησαν διὰ διαφόρων νομικῶν τεχνασμάτων νὰ ἐπιτύχωσιν ἀναβολὴν τῆς δίκης, μὴ ἐπιτυχόντες ὅμως αὐτῆς ἀπῆλθον καὶ κατεδικάσθησαν ἑρήμην εἰς ἐνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ 1500 δρ. πρόστιμον ἕκαστον.

— Ὡς ξεναγοὶ τῶν ποσεχῶς ἐπισκεφθησομένων τὰς Ἀθήνας Σέρβων φοιτητῶν διορισθήσονται οἱ ἐκ τῶν φοιτητῶν λαλοῦντες τὴν σερβικὴν ἢ ἄλλην ξένην γλῶσσαν.

— Ἀνεγείρεται ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ σιδηρῶν βάσεων ὁ σταθμὸς τοῦ μεγάλου σιδηροδρόμους Πειραιῶς—Λαρίσσης.

— Πρὸς ἀλλαγὴν τῶν λεβήτων διαφόρων πολεμικῶν ἐγένετο πίστωσις ἡμίσεος περίπου ἑκατομμυρίου.

— Τὴν 24 φθίναντος ἐγένοντο ἐν Τριπόλει τὰ ἐγκαίνια τμήματος τοῦ σιδηροδρόμου Μύλων — Καλαμῶν παρόντος τοῦ βασιλέως, τῶν ὑπουργῶν καὶ πολεπισημοτήτων.

— Τὰ ἔργα τῆς τομῆς τοῦ Κορυνθιακοῦ ἰσθμοῦ προοδεύουσιν ἐργαζομένων τῶν τριῶν ἐξορυκτικῶν μηχανῶν, ὧν ἑκάστη ἀναπληροῖ τὴν ἐργασίαν 250 ἐργατῶν· πιστεύεται μάλιστα ὅτι ἡ διώρυξ θ' ἀποπερατωθῇ πέντε μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

— Ὁ σύλλογος τῆς φοιτητικῆς ἑνώσεως παρασκευάζει νέαν ἐπιστημονικὴν ἐκδρομὴν εἰς Ἐπίδαυρον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόθι ἀρχαιοτήτων.

— Κατὰ τας ἐφημερίδας τῆς Κων]πόλεως ὁ ἀρχιρραβῖνος Μωϋσῆς Λευῆ συνοδευόμενος ὑφ' ἑνὸς ραβίνου ὑπέβαλε τῷ Σουλτάνῳ τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ ἐπιτρέψαντι ὅπως οἱ ἐκ Κερκύρας μεταναστεύοντες ἰουδαῖοι ἐγκατασταθῶσιν ἐν Τουρκίᾳ. Κατ' ἄλλας μάλιστα πληροφορίας ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸς ἰραδὲς ἐπιτρέπων πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς Ῥωσσίας μεταναστεύοσιν Ἰσραηλίταις νὰ ἀποκαταστῶσιν ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως δεχθῶσι τὴν τουρκικὴν ὑπηκοότητα.

— Κατὰ τὴν νέαν ἀπογραφὴν ἀνέρχονται ὅλοι οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἕλληνες ὑπόκοοι εἰς 134000 περίπου. Εἰ τὸ τεῦχος τοῦτο θ' ἀναγράφωνται καὶ αἱ διάφοροι κατηγορίαι, ἐπαγγέλματα ἡλικίαι καὶ τὸ ἂν εἶναι ἐγγράμματοι ἢ ἀγράμματοι κτλ. θὰ προταχθῇ δὲ πολὺ ἐνδιαφέρουσα εἰσαγωγὴ, καταρτισθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι διγνήργησαν τὴν ἀπογραφήν.

— Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐξ 11)2 ἑκατομ. ὀρ. δανείου τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἥτις διενηργήθη χθὲς δὲν ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ἡ ἐγγραφὴ περιωρίσθη εἰς ἀσήμαντον ἀριθμὸν μετοχῶν, ἀνάξιον καὶ ἁπλῆς ἐγγραφῆς.

— Τὸ ἐρχόμενον ἔτος κατὰ τὸν ἰούνιον μῆνα θὰ σχηματισθῶσι δύω πλήρεις ναυτικαὶ μοῖραι ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Ὕδρας», «Σπετσῶν» καὶ «Ψαρῶν» καὶ τῶν «Βασ. «Γεωργίου», «Κανάρη», «Ναυάρχου Μιαούλη» καὶ ἐκ τορπιλλοβόλων. Αἱ μοῖραι αὐταὶ θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποναυάρχου κ-ου Κανάρη καὶ ἐὰν μοιάρχου ὑποτεταγμένου. Θὰ ἐπισκεφθῶσι δὲ τοὺς λιμένας Θεσσαλονίκης, Καβάλας, Σμύρνης, Χίου, Μιτυλήνης Σάμου καὶ Ρόδου εἰς τὸν ὁρμοντῶν Βεσικίων παρὰ τὰ Δαρδανέλλια.

ΣΔΡΒΙΑ. — Γράφουσιν ἐκ Πετρουπόλεως τῷ "Βορρῷ τῶν Βρυξελλῶν„:

Ἡ εἴδησις περὶ τῆς εἰς Πετρούπολιν ἐλεύσεως τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου εἶναι ἀκριβής, ἀλλὰ γενήσεται κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου (ἑ.π.). Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἐξελέγη καθότι ἡ διαμονή του ἐνταῦθα θὰ συμπέσῃ ἀκριβῶς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν τῆς αὐτοκρατείρας καὶ τὰς ἐπὶ τούτῳ τελετάς, αἵτινες ἐφέτος ἔσονται λαμπρότεραι ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τῶν πληρωμάτων τοῦ γαλλικοῦ στόλου.

Ὁ νεαρὸς μονάρχης θὰ συνοδεύηται ὑπό τοῦ ἀντιβασιλέως Ῥίστιτς, τοῦ αὐλάρχου Ἰάνκοβιτς, καὶ δύο ὑπασπιστῶν, ἑπομένως τὸ ταξείδιον τοῦ βασιλέως, καίτοι ἀνηλίκου, θὰ ἔχῃ τὸν ἐπίσημον χαρακτῆρα ἀληθοῦς βασιλικῆς ἐπισκέψεως. Τὸ δρομολόγιον δὲν ὡρίσθη ἔτι τελειωτικῶς, ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ τοῦ Δουνάβεως, μεθ' ὃ ὁ βασιλεὺς ἀφοῦ περιέλθῃ μέρος τι τῆς μεσημβρινῆς Ῥωσσίας θέλει διευθυνθῇ εἰς Πετρούπολιν διὰ Μόσχας, ἣν ἐπισκεφθήσεται.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Τὴν εἰς Ἀγγλίαν μετάβασιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους τῆς Γερμανίας λαμβανοντα ὡς ἀφετηρίαν τὰ «Ἀμβούργεια Νέα» τὰ ὑπὸ τοῦ πρίγηπος Βίσμαρκ ἐμπνεόμενα, ὁρίζουσιν ὡς ἐξῆς τὴν πρὸς τὴν θαλασσοκράτειραν δύναμιν τηρητέαν πολιτικὴν τῆς Βερμανίας.

Δὲν θέλομεν ποσῶς νά θέσωμεν ἐν κατωτέρᾳ βαθμίδι τὴν ἐκ παραδόσεως ἡμετέραν φιλίαν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὰς πρὸς τὴν Ρωσσίαν σχέσεις ἡμῶν, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ὠφέλιμον διὰ τὴν θέσιν τῆς Γερμανίας ἐν τῷ μέλλοντι, ὥστε ἡ πολιτικὴ αὐτῆς νὰ μὴ καθορισθῇ διὰ τὴν περίστασιν τῶν Ἀγγλο-ρωσσικῶν διαφορῶν πρὶν ἢ αἱ ἄλλαι ἐνδιαφερέμεναι δυνάμεις ὁρίσωσι τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς Ἀνατολῆς. Τὸ μειονέκτημα ὅπερ ἐπάγεται ἡ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Εὐρώπης γεωγραφικὴ θέσις τῆς Γερμανίας ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων, συμψηφίζεται διὰ τοῦ πλεονεκτήματος ὅτι οἱ μέλλοντες συνδυασμοὶ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον φλέγοντος ἐδάφους τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀνατολῆς, θίγουσι τὴν Γερμανίαν ἀπώτερον ἢ τὰς ἄλλας δυνάμεις αἵτινες μετέχουσι τῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ τῇ Ἀνατολῇ πολιτικῆς ἐν ὑψηλοτέρῳ τῆς Γερμανίας βαθμῷ. Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην δέον νὰ συστηθῇ θερμῶς ὅπως ἡ Γερμανικὴ πολιτικὴ μὴ παραιτηθῇ τοῦ πλεονεκτήματος τούτου παρὰ ὅταν τὰ γερμανικὰ συμφέροντα τὸ ἀπαιτήσωτιν».

Δηλαδὴ πρόκειται καὶ πάλιν περὶ τοῦ πολυθρυλλήτου λογίου τοῦ Βίσμαρκ «τῶν ὀστέων τοῦ Πομερανοῦ στρατιώτου» διὰ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΛΗΣΟΝΟΜΙΑΣ ΖΑΠΠΑ ΔΙΚΗ.

Ὡς ἐγράφομεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς "Ὀδησσοῦ„ ἡ δίκη αὕτη ἐπρόκειτο νὰ ἐκδικασθῇ τῇ 18 Ἰουνίου ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου Βουκουρεστίου.

Ἰδοὺ περιληπτικὴ ἀφήγησις τῶν κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, Ἕλλην ἀγωνιστὴς καὶ ἀξιωματικὸς τῆς ἐπαναστατικῆς φάλαγγος ἀπέθανεν ἐν Ρουμανίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1865. Διὰ τῆς διαθήκης του χρονολογουμένης ἀπὸ τοῦ ἔκους 1860 ἀφῆκε κληρονόμον ἐπίκαιρον τῆς μεγάλης αὐτοῦ περιουσίας τὸν ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον Ζάππαν μετὰ τοῦ ὁποίου ἀπέκτησαν αὐτήν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ἡ ἐν λόγῳ περιουσία θέλει περιέλθει κατὰ τὰς ῥήτρας τῆς διαθήκης εἰς τὴν ρουμανικὴν Ἀκαδημίαν (556000 φρ.), εἰς τὰ σχολεῖα τῆς γενετείρας των πόλεως Λαμπόβου (Ἤπειρος) καὶ τὸ μεγαλείτερον εἰς τὸ Ζάππειον Ὀλυμπιακὸν ἵδρυμα τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ περιουσία ἀποτελεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ἰδιοκτησιῶν, κειμένων ἐν Ρουμανίᾳ αἵτινες κατα τὰς διατάξεις τῆς διαθήκης καθίστανται ἀναπαλλοτρίωτοι, τίθενται δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐκμετάλλευσιν τῆς εἰρημένης Ἀκαδημίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἑλληνικῶν ἱδρυμάτων ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλλην. πρεσβείας. Τὰ ἔσοδα θέλουσι διανέμεσθαι μεταξὺ αὐτῶν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὑφισταμένης ἐν Ἀθήναις.

Ἤδη τὴν διαθήκην ταύτην, ἐξανεψοὶ τοῦ Εὐ. Ζάπα, εἴκοσι τὸν ἀριθμόν, θέλουσιν ἀκυρώσωσιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δι' αὐτῆς δὲν καθίσταται κληρονόμος νόμιμος, τὸ δὲ ἐθνικὸν πρόσωπον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἀθηνῶν, δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένον ἐν Ρουμανίᾳ.

Οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα :

Ὁ κ. Κωνστ. Ζάππας ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν δικηγόρων Στατέσκου, Βοερέσκου καὶ τριῶν ἄλλων, ὑπὸ ἑτέρων δὲ πέντε οἱ ἐνάγοντες.

Ὁ τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας δικηγόρος Μαϊορέσκος, ἥτις ὑποστηρίζει τὸ ἔγκυρον τῆς διαθήκης, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς δίκης, ἐζήτησε τὴν δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἀπόδειξιν τῆς συγγενείας αὐτῶν πρὸς τὸν διαθέτην.

Οἱ ἐνάγοντες ὡς κληρονόμοι ἐζήτησαν παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὅπως ἐρωτηθῇ ὁ κ. Κωνστ. Ζάππας περὶ τούτου.

Μεθ' ὃ ἡ ὑπόθεσις ἀνεβλήθη διὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐ.ἔ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

Ὡς γνωστὸν μετὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πλήρεις μυστηρίου ἄθλους τοῦ Ἀντεροβγάλτου, μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Οὐΐτ-Σάπελ, ἐσχηματίσθη σωματεῖον φυλάκων ἐθελοντῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Σωματεῖον ἐπαγρυπνήσεως» ὅπερ ὡρκίσθη νὰ ἐμποδίσῃ Ἰάκωβον τὸν Ἀντεροβγάλτην ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς σειρᾶς τῶν αἱματηρῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ.

Ὁ κ. Βάκερ, πρόεδρος τοῦ σωματείου τούτου ἔλαβε πρό τινων ἡμερῶν ἀνώνυμον ἐπιστολὴν ἔχουσαν ὧδε:

«Ἐντὸς ὀλίγου ἐπαναλαμβάνω τὰς ἐργασίας μου καὶ ἐὰν σεῖς ἢ ἄλλος τις τοῦ καταχθονίου ὑμῶν σωματείου, θελήσετε νὰ εὕρετε τὰ ἴχνη μου, μὰ τὸν Θεόν, θὰ σᾶς ἐμπήξω τὴν μάχαιραν εἰς τὴν καρδίαν. Σᾶς πληροφορῶ περὶ τούτου καὶ σᾶς συνιστῶ νὰ μὲ ἀφήσετε ἥσυχον. Ἡ ἀστυνομία ἂς προσπαθήσῃ νὰ μὲ συλλάβῃ, ἐὰν δύναται. Εἶναι καθῆκον της, ἀλλὰ τὴν οἰκτείρω διότι δὲν θ' ἀφεθῶ νὰ συλληφθῶ ζῶν. Ἤδη δίς, μικροῦ δεῖν, θὰ ἐσυλλαμβανόμην. Χαιρετισμοὺς πρὸς ὑμᾶς. Ἰάκωβος Τὲ-Ρίπερ. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἀληθοῦς ὀνόματός μου εἶναι. G.W.B.»

Ὁ κ. Βάκερ παρέδωκεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἥτις φαίνεται προερχομένη ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐλήφθησαν ὅμοιαι ἀναγγελίαι. εἰσηγούμεναι τ' ἀποτρόπαια ἐγκλήματα τοῦ Οὐΐτ-Σάπελ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Σκανδαλώδης ἀποκάλυψις.—Ἡ δραματικὴ λησταία τοῦ Σινεκλῆ εἶχε καὶ μίαν κωμικὴν σκηνὴν, τῆς ὁποίας τὰς λεπτομερείας μανθάνομεν ἐκ Βερολίνου. Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν ἦτο καί τις ἔμπορος οἴνων, ὅστις ἀνεχώρησεν ἐκ Βερολίνου μόνος, λέγων ὅτι ἀπήρχετο δι' ὑποθέσεις του. Ἀλλ' ἐν ταῖς λεπτομερείαις τῆς λῃστείας, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, φέρεται ὅτι ὁ ἔμπορος οὗτος ἀπήχθη παρὰ τὰς ἱκεσίας τῆς νεαρᾶς συζύγου, προσετίθετο μάλιστα ὅτι τὸ ἀνδρόγυνον εἶχεν ἀποσπασθῇ ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος του.

Φαντάζεσθε τὴν ἔκπληξιν τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη ἡ ἀληθὴς σύζυγος τοῦ ἐμπόρου τῶν οἴνων ἀναγινώσκουσα τὰς λεπτομερείας αὐτάς. Καταληφθεῖσα ὑπὸ δικαίας ὀργῆς διὰ τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἀνδρός της, ἡ ἀπατηθεῖσα σύζυγος κατέφυγεν εἰς τὰ δικαστήρια, ζητοῦσα νὰ διαζευχθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

Καὶ οὕτω τὴν συνείδησιν τῶν ληστῶν τοῦ Σινεκλῆ θὰ βαρύνῃ πλὴν τῶν ἐκουσίων ἁμαρτημάτων αὐτῶν καὶ τὸ ἀκόλουθον ἀκούσιον: ὅτι ἔγειναν αἰτία νὰ χωρίσῃ ἓν ἀνδρόγυνον.

* * *

Νέος τρόπος διαγνώσεως τῆς ἀσθενείας τοῦ στομάχου. — Ἡ κυρία . . . αἰσθάνεται σφοδρὸν πόνον εἰς τὸν στόμαχον καὶ προσκαλεῖ τὴν ὑπηρέτριαν λέγουσα :

— . . . φέρετέ με τὸν καθρέπτην διὰ νὰ παρατηρήσω τὸν στόμαχόν μου. Ἐν Βάρνῃ.

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης Ἀναστ. Ἀθανασιάδης. Συντάκτης, Β. Ν. Γουναρόπουλος.
Τύποις Βοϊνίκωφ.